

Ele Bonde er født i Tyskland i 1958 og flyttede til Danmark i 1978 sammen med sin danske mand Steen Bonde. Siden 2008 har hun været ansat som diakon i Hasle kirke, Århus, som leder af besøgstjenesten. Tidligere, 2000-2007, har hun bl.a. fungeret som leder af Natkirken i Gellerup Kirke. Desuden arbejder hun freelance med sjælesorg og erfaringsbaseret formidling af teologi, især gennem bibliodrama, og med terapi gennem familieopstilling.

Hun er oprindeligt uddannet i musikvidenskab fra Århus Universitet, 1995. Siden har hun udviklet sine kompetencer inden for bibliodrama, sjælesorg og vejledning på *Philosophisch-Theologische Hochschule*, Vallendar, og *Geistliches Zentrum für Spiritualität und Begleitung, Haus Wasserburg*, Vallendar, 1995-2008. I 2002-2005 blev hun uddannet i familieopstilling hos *Ulsamer*, Freiburg.

FOTO: BEN ALEX

Ansigtets gåde

Om at finde identitet i de bibelske fortællinger

Liv er relation – et menneske må sige JEG, før det kan sige DU. Men før dét er der en anden, der har sagt DU til mennesket. Hvad ser mennesket, når det spejler sit ansigt i Guds? Hvordan er det i det hele taget muligt for os at finde vores identitet, vores eget ansigt?

Jesus levede under de samme grundvilkår som vi – livet satte sig også sine spor i ham. Alle, der kom i hans nærhed, mejslede sig ind i hans ansigt, ligesom han mejslede sig ind i deres. Han fandt sin identitet, sit ansigt, ikke blot i samværet med Gud, men også i mødet med mennesker – det er en anerkendelse af vores liv og af de kampe, som vi må kæmpe. Vi kan rette os op og bliver uvilkårligt lidt større.

Når vi dykker ned i de bibelske fortællinger, møder vi et menneskeligt ansigt – og vi må udforske ansigtets gåde. Denne bog skærper vores blik og opmærksomhed, blandt andet ved at lade teksterne møde forfatterens eget liv. Derved fører Ele Bonde os på sporet af det, hun kalder *ansigtets og befrielsens teologi*.

Boedal
TRO & SPIRITUALITET

Ansigtets gåde

E L E B O N D E

E L E B O N D E

Ansigtets gåde

Om at finde identitet i de bibelske fortællinger

Jeg havde lovet Gud at elske livet

”Engang lovede jeg Gud noget. Det skete i en tid, da min mor var begyndt at forære sine farvestrålende kjoler væk. Hun ville aldrig gå i dem mere. I den tid fandt jeg tit vej op til hendes klædeskab og lod mine fingre glide igennem de farvestrålende stoffer. Jeg kunne stå dér i lang tid og falde i staver...

Nedenunder gik min mor i sort. Jeg forsøgte at huske, hvordan hun så ud i disse kjoler, men det blev sværere med tiden. De sagde, der var gået et år, men det havde jeg snart ikke noget begreb om. Jeg var bare ni år og savnede min mors glæde – og vi savnede alle vores far. Det var hans alt for tidlige død, der havde vendt op og ned på alting.

Så kom den dag, hvor jeg tiggede hende om at tage en af sine gamle kjoler på, og hun så på mig, som om hun endelig så mig, igennem alle sorgens lag. I det øjeblik, hun igen havde én af sine farvestrålende kjoler på, lovede jeg Gud at elske livet. Det føltes, som om vi sammen begav os på vej ud af sorgen.”